

Zůstaň a neodcházej

Michal David

1. Když soumrak vchází, spoustu výmluv náhle máš,
jsou stále stejné, hned se loučit pospícháš,
znám ta slůvka výmluvná.

Jak stín se ztrácíš, sotva svíčka začne tát
a já bych jednou v jejím světle spatřil rád,
tvář, co zatím jenom v denním světle znám,
já ti stále říkám pouze v duchu nechoď nikam.

R: Zůstaň a neodcházej, nerad se loučím, nerad jsem sám,
zůstaň a neodcházej, já takhle ztrácím, co téměř mám,
zůstaň a neodcházej, jen malou chvíli, když nechceš víc,
zůstaň a neodcházej, tvůj spěch mi brání to nahlas říct.

2. Když soumrak vchází, spěcháš tam, kde nejsem já,
svůj den mi dáváš, noc je stále pouze tvá,
zdáš se každopádně mírně svéhlavá,
já ti stále říkám pouze v duchu nechoď nikam.

R: